

คำฟ้องร้องต่อการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของอิสราเอลในกาซา: หลักฐานที่ไม่อาจปฏิเสธได้และภาระหน้าที่ทางกฎหมายที่จำเป็น

บทนำ

การกระทำของรัฐอิสราเอลในกาซานับตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2566 ถือเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างชัดเจนตามอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษความผิดอาญาฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ค.ศ. 1948 ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากหลักฐานที่น่าเชื่อถือจากแหล่งที่มาที่มีอำนาจ รวมถึงแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล หน่วยงานของสหประชาชาติ และนักวิชาการด้านการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่มีชื่อเสียง บันทึกนี้ยืนยันว่าการกระทำของอิสราเอลครอบคลุมองค์ประกอบทางกฎหมายของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ทั้ง **actus reus** และ **mens rea** ซึ่งก่อให้เกิดภาระหน้าที่ที่ไม่อาจยกเลิกได้ของรัฐภาคีภายใต้อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และหลักการความรับผิดชอบในการปกป้อง (R2P) การไม่ดำเนินการอย่างเด็ดขาดทำให้รัฐและเจ้าหน้าที่ของตนต้องรับผิดชอบในฐานะผู้สมรู้ร่วมคิด ซึ่งอาจนำไปสู่ความรับผิดชอบทางแพ่งและอาญาสำหรับการช่วยเหลือและสนับสนุนอาชญากรรมสงคราม อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และอาชญากรรมการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

คำฟ้อง: หลักฐานที่ไม่อาจปฏิเสธได้ของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในกาซา

Actus Reus: การกระทำต้องห้ามที่ก่อให้เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์กำหนดการกระทำต้องห้ามห้าประการ ซึ่งหากกระทำด้วยเจตนา ถือเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การกระทำของอิสราเอลในกาซาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าครบถ้วนทั้งห้าประการ

1. การฆ่าสมาชิกของกลุ่มที่ได้รับการคุ้มครอง:

- อิสราเอลทำให้มีผู้เสียชีวิตชาวปาเลสไตน์กว่า 50,000 คน รวมถึงเด็กนับพันคน ตามที่บันทึกไว้ในรายงานของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล เดือนธันวาคม 2567

2. การก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อร่างกายหรือจิตใจ:

- การกระทำของอิสราเอลทำให้ชาวปาเลสไตน์กว่า 200,000 คนได้รับบาดเจ็บ ทำให้กาซากลายเป็นศูนย์กลางระดับโลกของการตัดแขนขาเด็กเนื่องจากการทิ้งระเบิดอย่างต่อเนื่องและขาดแคลนสถานพยาบาล
- รายงานของผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติ ฟรานเชสกา อัลบานเซ เดือนมีนาคม 2567 เน้นย้ำถึงความบอบช้ำทางจิตใจอย่างลึกซึ้งที่ผู้พลัดถิ่น 1.9 ล้านคนต้องเผชิญ

3. การจงใจสร้างสภาพความเป็นอยู่ที่มุ่งให้เกิดการทำลายทางกายภาพ:

- ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2568 การปิดล้อมทั้งหมดของอิสราเอลได้ตัดการเข้าถึงไฟฟ้า น้ำ เชื้อเพลิง และความช่วยเหลือ ทำให้เกิดการอดอยาก โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เบชาเล สโมทริช ประกาศว่า “จะไม่มีเมล็ดข้าวสาลีสักเมล็ดเดียวเข้าสู่กาซา”
- ถึงเดือนมิถุนายน 2568 อิสราเอลทิ้งระเบิดประมาณ 90,000 ตันในกาซา เทียบเท่ากับพลังระเบิดของระเบิดนิวเคลียร์อิโรซิมา 6 ลูก ทำลายอาคารที่พักอาศัย 70% โรงเรียนและมหาวิทยาลัย 80%

และโรงพยาบาล 33 แห่ง ทำให้ภาษาไม่เหมาะสำหรับการอยู่อาศัย

4. การใช้มาตรการเพื่อป้องกันการเกิด:

- การขาดสารอาหารและการล่มสลายของระบบสาธารณสุขทำให้เกิดการแท้งบุตรอย่างแพร่หลาย โดยการกีดกันและเด็กมีความเสี่ยงต่อการอดอยากเป็นพิเศษ ซึ่งขัดขวางความต่อเนื่องทางชีวภาพของกลุ่ม

5. การบังคับย้ายเด็ก:

- เด็กและการกีดกันชาวปาเลสไตน์หลายพันคนถูกฆ่า โดยถูก “ย้ายไปยังหลุมศพ” ผ่านการโจมตีที่มุ่งเป้า ซึ่งเป็นการละเมิดอนุสัญญาอย่างร้ายแรง

การกระทำทั้งห้าประการพร้อมกันนี้เน้นย้ำถึงความร้ายแรงของแคมเปญการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของอิสราเอล โดยแต่ละการกระทำเพียงอย่างเดียวก็เพียงพอที่จะยืนยัน **actus reus**

Mens Rea: เจตนาเฉพาะในการทำลาย

เจตนาที่จำเป็นในการทำลายกลุ่มชาวปาเลสไตน์ในภาษา ทั้งหมดหรือบางส่วน ได้รับการยืนยันอย่างไม่อาจโต้แย้งผ่านวาทศิลป์อย่างเป็นทางการ การสนับสนุนจากสังคม และพฤติกรรมอย่างเป็นระบบ

1. คำพูดที่ลดทอนความเป็นมนุษย์และก่อให้เกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์:

- คำพูดกว่า 500 รายการจากเจ้าหน้าที่อิสราเอลตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2566 ซึ่งบันทึกโดย Law for Palestine แสดงให้เห็นถึงเจตนาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ตัวอย่างที่โดดเด่นรวมถึง:
 - นายกรัฐมนตรี เบนจามิน เนทันยาฮู (ตุลาคม 2566) อ้างถึง “อามาเลก” ซึ่งเป็นการเรียกร้องในคัมภีร์ไบเบิลให้ทำลายล้างทั้งหมด
 - รัฐมนตรีกลาโหม โยอาฟ กัลลันต์ (9 ตุลาคม 2566) เรียกชาวปาเลสไตน์ว่า “สัตว์มนุษย์”
 - รัฐมนตรีมรดก อมิชย์ เอลียาฮู (5 พฤศจิกายน 2566) สนับสนุนการทำลายภาษาด้วยนิวเคลียร์
 - รัฐมนตรีการคลัง เบชาเลล สโมทริช (2568) บังคับให้เกิดการอดอยากด้วยคำว่า “จะไม่มีเมล็ดข้าวสาลีสักเมล็ดเดียว”
- การตะโกนประจำปี “ฆ่าอาหรับ” ในขบวนพาเหรดตรงที่เยรูซาเล็มสะท้อนถึงความเกลียดชังในสังคมอย่างแพร่หลาย
- การสำรวจของ Haaretz (23 พฤษภาคม 2568) เผยว่า 82% ของชาวยิวอิสราเอลสนับสนุนการขับไล่ชาวปาเลสไตน์ออกจากภาษา ซึ่งแสดงถึงเจตนาของสังคม

2. การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ICJ เพื่อป้องกันการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์:

- การไม่ปฏิบัติตามมาตรการชั่วคราวของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ) ในเดือนมกราคม 2567 เพื่อป้องกันการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ยิ่งแสดงให้เห็นถึงเจตนาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

หลักฐานที่น่าเชื่อถือไม่อาจปฏิเสธได้

ข้อกล่าวหาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ได้รับการสนับสนุนจาก: - **แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล:** รายงานปี 2567 ยืนยันอย่างชัดเจนว่าการกระทำของอิสราเอลคือการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ - **นักวิชาการด้านการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ยิว:** ผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงราช เชกัล จัดประเภทการกระทำของอิสราเอลว่าเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างเป็นเอกฉันท์ - **ผู้รอดชีวิตจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ยิว:** ผู้รอดชีวิตจำนวนมากได้ประณามการกระทำของอิสราเอลว่าเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในจดหมายเปิดผนึก - **อดีตนายกรัฐมนตรี เอฮูด โอลเมิร์ต:** ในเดือนพฤษภาคม 2568 เขาประณาม “สงครามการกำจัด” ของอิสราเอลที่เกี่ยวข้องกับ “การฆ่าที่ไม่เลือกหน้า โหดร้าย

และพิคกฎหมาย” - รายงานของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับภาษาปี 2567: รั่วไหลในเดือนพฤศจิกายน 2567 เอกสาร
นี้บันทึกอาชญากรรมสงครามและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่อาจเกิดขึ้น พร้อมเตือนถึงการสมรู้ร่วมคิด

ภาระหน้าที่ทางกฎหมายและศีลธรรม

ภาระหน้าที่ภายใต้อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์กำหนดหน้าที่เด็ดขาดแก่ 153 รัฐภาคีในการป้องกันและลงโทษการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (มาตรา 1) คำตัดสินของ ICJ ใน **การประยุกต์ใช้อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษความผิดอาญาฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา v. เซอร์เบียและมอนเตเนโกร)** (2550) บังคับให้รัฐต้องใช้ทุกวิถีทางที่สมเหตุสมผลเพื่อป้องกันการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์เมื่อมีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ โดยการไม่ปฏิบัติตามถือเป็นการสมรู้ร่วมคิดตามมาตรา III(e) รัฐภาคีมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะ: - ใช้มาตรการคว่ำบาตรและการห้ามส่งอาวุธตามที่ผู้รายงานพิเศษของสหประชาชาติ ฟรานเชสกา อัลบานเเซ เรียกร้อง - อำนวยความสะดวกในการดำเนินคดีต่อหน้าศาลอาญาระหว่างประเทศ (ICC) หรือศาลภายในประเทศที่มีอำนาจ (มาตรา VI) - ยุติการสนับสนุนทางทหาร การเงิน หรือการทูตทั้งหมดแก่อิสราเอลเพื่อหลีกเลี่ยงการสมรู้ร่วมคิด

กฎเกณฑ์แห่งกรุงโรมของ ICC (2541) อนุญาตให้ดำเนินคดีกับบุคคลสำหรับการช่วยเหลือและสนับสนุนการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ โดยไม่มีภูมิคุ้มกันสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณะ (มาตรา 25(3)(c), 27)

ความรับผิดชอบในการปกป้อง (R2P)

หลักการ R2P ซึ่งได้รับการรับรองโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติในปี 2548 กำหนดให้รัฐต้องปกป้องประชากรจากการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อาชญากรรมสงคราม การกวาดล้างชาติพันธุ์ และอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ ความล้มเหลวอย่างชัดเจนของอิสราเอลในการปกป้องชาวปาเลสไตน์ รวมถึงการกระทำอันโหดร้ายของตน เรียกร้องให้มีการแทรกแซงระหว่างประเทศ รวมถึง: - การกำหนดมาตรการคว่ำบาตรและการห้ามส่งอาวุธตามที่คณะกรรมการพิเศษของสหประชาชาติเรียกร้อง (2567) - การสนับสนุนการสืบสวนของ ICC ตามที่ Human Rights Watch สนับสนุน (2567) - การผลักดันมาตรการของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ แม้จะมีอุปสรรคจากสมาชิกถาวร

การไม่ปฏิบัติตามความเสี่ยงต่อการสมรู้ร่วมคิด ทำให้รัฐและเจ้าหน้าที่ต้องเผชิญกับผลกระทบทางกฎหมาย

ความรับผิดชอบทางแพ่งและอาญาสำหรับการสมรู้ร่วมคิด

รัฐและเจ้าหน้าที่ที่ยังคงสนับสนุนการกระทำของอิสราเอลต้องรับผิดชอบต่อ: - **การดำเนินคดีอาญา:** ข้อกล่าวหาของ ICC สำหรับการช่วยเหลือและสนับสนุนการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ตามมาตรา 25(3)(c) ของกฎเกณฑ์แห่งกรุงโรม โดยอาจมีการฟ้องร้องเจ้าหน้าที่ที่อำนวยความสะดวกในการสนับสนุนทางทหารหรือการเงิน - **ความรับผิดชอบทางแพ่ง:** การตัดสินของ ICJ สำหรับการละเมิดภาระหน้าที่ตามอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ตามที่กำหนดใน **บอสเนีย v. เซอร์เบีย** (2550) ทำให้รัฐต้องรับผิดชอบในการชดเชย - **ความรับผิดชอบในเขตอำนาจศาลภายในและสากล:** การดำเนินคดีอาจเกิดขึ้นในเขตอำนาจศาลของเจ้าหน้าที่ หรือเมื่อหน่วยงานในประเทศไม่ดำเนินการ รัฐใด ๆ สามารถรับอำนาจการดำเนินคดีภายในเขตอำนาจศาล เพื่อให้มั่นใจในความรับผิดชอบสำหรับการสมรู้ร่วมคิดในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อาชญากรรมสงคราม หรืออาชญากรรมต่อมนุษยชาติ

เจ้าหน้าที่ในรัฐเช่นสหรัฐอเมริกา ซึ่งให้ความช่วยเหลือทางทหาร 3.8 พันล้านดอลลาร์ต่อปี และเยอรมนี ซึ่งเพิ่มการส่งออกอาวุธในปี 2567 นำความอับอายมาสู่ชาติของตนโดยการสนับสนุนแคมเปญการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของอิสราเอล และเผชิญกับความรับผิดชอบทางแพ่งและอาญาที่ใกล้เข้ามาสำหรับการสมรู้ร่วมคิดและการละเลยหน้าที่

รายงานของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับภาษาปี 2567 เตือนอย่างชัดเจนว่าการเพิกเฉยต่อหลักฐานเชิงประจักษ์ทำให้เกิดการสมรู้ร่วมคิดในศาลในอนาคต

ความอับยทางศีลธรรมที่ยั่งยืนของภาษาและการคำนวณทางประวัติศาสตร์

การกำจัดอย่างเป็นระบบในภาษา – ผู้เสียชีวิตกว่า 50,000 คน ผู้พลัดถิ่น 1.9 ล้านคน และการอดอยากที่ถูกออกแบบมา – จะถูกจารึกเป็นรอยต่างพร้อยทางศีลธรรมที่ไม่อาจลบเลือนในจิตสำนึกของมนุษยชาติ คล้ายกับมรดกที่ยั่งยืนของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ยิว คำประกาศของสหภาพแอฟริกาปี 2567 ระบุว่ากระทำความผิดของอิสราเอลนั้นไม่มีใครเทียบได้ในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ คำตัดสินของ ICJ ในเดือนมกราคม 2567 ซึ่งยืนยันความเป็นไปได้ของข้อกล่าวหาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ของแอฟริกาใต้ เน้นย้ำถึงความรุนแรงของวิกฤต

เจ้าหน้าที่ที่ยังคงสนับสนุนอิสราเอล โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาและเยอรมนี จะถูกติดตามอย่างไม่หยุดยั้งโดยสังคมพลเมือง การสมรู้ร่วมคิดของพวกเขา – ผ่านการยับยั้งมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ การให้ความช่วยเหลือทางทหาร และการปฏิเสธหลักฐานที่ไม่อาจปฏิเสธได้ – จะทำให้พวกเขาและรัฐของตนถูกบันทึกในหอแห่งความอับยของประวัติศาสตร์สำหรับการคงอยู่อาชญากรรมที่สำคัญที่สุดในศตวรรษนี้

สรุป

การกระทำของอิสราเอลในภาษาถือเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างชัดเจน โดยมี **actus reus** ที่พิสูจน์ได้ด้วยการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง การอดอยาก การป้องกันการเกิด และการเสียชีวิตของเด็ก และ **mens rea** ที่แสดงให้เห็นผ่านวาทศิลป์การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การสนับสนุนจากสังคม และการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ICJ อย่างโจ่งแจ้ง ภูมิภาคนี้มีหน้าที่ตามกฎหมายและศีลธรรมภายใต้อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และ R2P ในการใช้มาตรการคว่ำบาตร สนับสนุนการดำเนินคดี และยุติการสมรู้ร่วมคิด มิฉะนั้นจะต้องเผชิญกับความรับผิดชอบสำหรับการช่วยเหลือในอาชญากรรมสงคราม อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ความโหดร้ายในภาษาจะทิ้งรอยแผลเป็นในจิตสำนึกของมนุษยชาติตลอดไป และเจ้าหน้าที่ที่สนับสนุนอาชญากรรมของอิสราเอลนำความอับยมาสู่ชาติของตนและจะถูกติดตามอย่างไม่หยุดยั้งสำหรับการสมรู้ร่วมคิดในความล้มเหลวทางศีลธรรมที่ร้ายแรงที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์

การอ้างอิงหลัก

- Israel/Occupied Palestinian Territory: 'You Feel Like You Are Subhuman': Israel's Genocide Against Palestinians in Gaza
- Yes to Transfer: 82% of Jewish Israelis Back Expelling Gazans
- Analysis | Jerusalem Day Flag March Reached a New Low: Mocking the Dead Children of Gaza
- Opinion | 'Death to the Arabs' Champions of Settler Violence Now Sit in the Heart of Israel's Government
- Opinion | 'Death to Arabs': Palestinians Need International Protection From Israel's Racist Jewish Thugs
- Opinion | Enough Is Enough. Israel Is Committing War Crimes

- Former Israeli PM Olmert explains why he believes his country is committing war crimes
- Israel's Smotrich says 'not even a grain of wheat' will enter Gaza
- Law for Palestine Database
- Israeli minister: Dropping nuclear bomb on Gaza 'an option'
- Amnesty International Siege Report
- Jerusalem's Flag March | Hundreds Chant 'Death to Arabs' as Israelis Rally in Jerusalem
- Top genocide scholars unanimous that Israel is committing genocide in Gaza: Dutch investigation
- Rome Statute
- EU Officials Will Claim Ignorance of Israel's War Crimes. This Leaked Document Shows What They Knew
- Hind Rajab Foundations
- ICJ Bosnia v. Serbia Judgment
- HRW Report
- Israeli opposition leader criticises killing 'children as a hobby'
- Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide in the Gaza Strip (South Africa v. Israel) - Provisional measures